

Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

6. ledna 2015, 11. vydání

Milí přátelé Lumtura a Lumturo Listů,

od minulého vydání našeho zpravodaje už uplynul nějaký ten pátek a uskutečnila se celá řada zajímavých akcí, o kterých si na následujících stránkách můžete přečíst.

O podzimních prázdninách se konala tradiční výprava pro rovery a vedoucí s výstižným názvem Extremakce. O jejím průběhu se můžete dočíst v Lumturomagazeenu, který se stejně jako každý rok rozdává na nadílce. O prvním listopadovém víkendu se parta vedoucích vydala na setkání s podivným názvem 2rr s dalšími vedoucími z ORJ Praha 2. O setkání píše Tera. A pokud nevíte, co to ORJ je, čtěte Lukášův rozhovor s jeho předsedou Slimákem.

Na svatého Martina se konal na Vyšehradě průvod, na jehož přípravě se náš oddíl podílel a kterého se zúčastnila řada současných i bývalých členů. Poslední listopadovou sobotu proběhla Hra po Praze. Pokud vás zajímá, jaká byla, dozvíte se to v článku od skautů. Dívčí oddíl pořádal oddílovky - společné schůzky světlušek, skautek i roverek dvakrát do roka. Letos se frekvence zvýšila a pořádná je každý měsíc. Kluci se inspirovali a uspořádali historicky první oddílovku. O tom jaké byly, se můžete dočíst v článkách od Toníka a Terky. Roveri se vydali na výpravu, kterou si sami připravili. Áňa pro nás shrnula své zážitky. A na stránky Lumturo Listů se opět vrací pokračování Synkova historického seriálu.

Krásné čtení a radostný rok 2015!

Natálie Vydrová

On-line reportáž z chlapecké oddílovky

17:01 - Vítejte u on-line reportáže Lumturo Listů. Dnes vám zprostředkujeme přenos z historicky první oddílovky chlapeckého oddílu.

17:02 - A začínáme zhurta, technika jede na plno, dataprojektor nažhaven. Jsme svědky fenomenální prezentace o létacích dracích včetně okénka do historie starých lumturáckých draků.

17:14 - Jsme rozděleni do čtyř skupin. Dnes to bude opravdu svátek drakového modelářství, v klubovně se nám sešly světové špičky v oboru.

17:21 - Na palubovce vidíme neuvěřitelný start všech týmů. Chlapci se zběsile rozebíhají pro materiál, jeden přes druhého vykřikují nápady na konstrukci. Nezkušený divák by řekl, že je svědkem chaosu, ale takto se tvoří světové skvosty!

17:48 - Zatímco u dvou skupinek už můžeme vidět konstrukci a progres je zjevný, druhé dva týmy evidentně taktizují a snaží se svůj postup skrýt.

18:01 - Barvení jede na plno. Nádherné epické motivy můžeme pozorovat u všech týmů - další důkaz toho, že přes kvalifikaci

prošli jen ti nejlepší z nejlepších.

18:31 - Přichází ožehavá část - lepení. Teď se ukáže, jak letní pauza a zahraniční soustředění hráčům prospělo. Povedou zahraniční posily a taktické pokyny k jednoduchému zakončení.

18:51 - Hráči dokončují. Děkuji a těším se u příští on-line reportáže na viděnou.

Antonín Vydra

Oddílové schůzky 49. oddílu

Od loňského roku se počet oddílovek značně zvýšil. Předtím byly dvě za rok a letos jsou už dvě za námi a ve středu bude další. Na první společné schůzce jsme se rozdělily do tří skupin a měly jsme splnit co nejvíce úkolů, které byly bodované. To byla jedna z mála schůzek, kdy jsem byla ve vítězné skupině. Druhá oddílovka byla někdy před svatým Martinem, vyráběly jsme lampiónky. Což znamenalo, že jsme si měly přinést materiál. Samozřejmě, že ho většina skautek neměla. A i když jsme si různé papíry propůjčovaly, některé lampiónky dopadly dost zajímavě - třeba ten můj. A i když nám vedoucí řekly, že si je máme vzít domů, ukryly jsme je velice důmyslně v klubovně. Není třeba dodávat, že se na následující oddílovku moc těším a nemůžu se dočkat na další úžasný program, který nám vedoucí připraví.

Tereza Macanová

Svatý Martin na Vyšehradě

Tradice svatomartinského lampiónového průvodu na Vyšehradě sahá hluboko do minulosti. Středisko Maják převzalo jeho organizaci před pěti lety, když se s Majákem sloučilo středisko Lux, které průvod organizovalo před námi.

Kromě samotného průvodu je na místě vždy připraven doprovodný program, ani letos tomu nebylo jinak. Poté, co průvod v čele se sv. Martinem na bílém koni dorazil do parku u baziliky sv. Petra a Pavla, zazněla píseň o sv. Martinovi v podání lumturáckých vedoucích, roverů a přátel. Všem se tajil dech při napínavém šermířském souboji, všichni pozorně poslouchali výklad svatomartinské legendy od vyšehradského faráře a závěrem si společně zazpívali.

Na památku se rozdávaly placky se sv. Martinem, snad tedy všem připomenou, aby příští rok ve stejnou dobu zase na Vyšehrad dorazili.

Natálie Vydrová

Hra po Praze 2014

Během posledního listopadového víkendu museli členové skautského oddílu Lumturo řešit nenadálý problém

Neznámému pachateli se podařilo vymazat stránku na wikipedii o zakladateli skautingu - Robertu Badenu-Powellovi. Cíl výpravy byl tedy jasný - najít pachatele, znovu obnovit stránku a tím zachránit skautské hnutí. To se nám podařilo. Příkládáme zde několik komentářů skautů,

kteří se této velmi důležité akce zúčastnili. *Zima se projevila hned ráno. Zahřáli jsme se teprve chůzí, ale nebylo to tak jednoduché, hned u prvního checkpointu jsem vedl svou skupinku špatně (jako vždycky). Ale potom to už šlo docela hladce. Takže celkově docela pozitivní dojem.* (Pavel Slanina, 14 let)

Byla zima, ale bylo to sůpr. Bylo těžký hledat úkoly, jelikož byly minimálně 150 metrů od místa na mapě. (David Škácha, 12 let)

Na Hře po Praze jsme hledali skautské informace. Sebralo nám je hnutí Opossitus. Nakonec jsme je našli. Běhali jsme na Pražském Hradě, na Petříně. Taky jsme pěkně mrzli. (Matouš Tomek, 14 let)

Zábavné zpracování. Dobře vymyšlené trasy. (Vojtěch Abrahám, 12 let)

2 π r

Jeden listopadový pátek jsme se vydali kamsi k Sedlčanům, abychom se zúčastnili hry naší domovské obvodní rady Junáka na Praze dvě „2πr“. My neznamenalo jen pět odvážných reprezentantů střediska Maják, ale také zástupci středisek Dvojka, Arcus, Polaris a další. Hra to byla vskutku dlouhá - devatenáct hodin (od deseti večer do pěti odpoledne dalšího dne) jsme moc nevěděli, proč děláme to, co děláme (teda jen kromě toho, že jsme americký tým, který se snaží ovládnout co nejvíce planet). A navíc jsme už asi po hodině hry zjistili, že vůbec

nemáme šanci nad sovětským týmem vyhrát a čeká nás jen dalších osmnáct hodin marného úsilí, a to téměř bez spánku. Naše úsilí ale stejně nepolevovalo. Luštili jsme šifry, běhali po lese, plnili úkoly, umísťovali diody, zabíjeli soupeře a oni zabíjeli nás, vymysleli jsme strategie... A jak jsme očekávali, tak ani náš fenomenální nástup v poslední hodině hry nám nebyl nic platný a my o několik tisíc bodů prohráli. Vlastně nám to ale ani nevadilo, protože nás to pobíhání po lese bavilo. Jen příště s sebou potřebujeme nějakého experta na šifry....
Pájo? **Terezie Koláčková**

Roverská výprava

Volá mi Matěj: „Ahoj, hele jsme na roverský schůzce a dohodli jsem se, že se pojedete za 14 dní na trojdenku. Můžeš? My totiž ne.“ „Hmmm, noo...můžu.“ O 14 dní později odjíždím spolu s 6 rovery na výpravu, o které vůbec nic netuším, což je lechce nepříjemné, ale zároveň si užívám pocit, že když něco nevyjde, nebude to úplně tak na mě. Po příjezdu do Volyně nás Jenda nenápadně opouští, následujeme vzkazy na papírech. Už je docela zima a dostavuje se únava. Spíme v klubovně, kde se snažíme zprovoznit starý gramofon - neúspěšně. Ráno se probouzíme a Miša s Jendou nikde nejsou - místo nich další vzkaz. Vydáváme se na cestu. Je krásně, podzimní sluníčko protahuje stíny stromů daleko přes kopce, trháme jablka, obědváme u potoka, plníme úkoly. Večer se vracíme do klubovny kde nás čekají hranolky s rybími prsty. V neděli ráno už nikdo nechybí a snídáme vafle se šlehačkou, balíme věci a vracíme se domů. Musím říct, že první výprava zcela v režii roverů vyšla. Máme se do budoucna ještě na co těšit.
Anna Cisaríková

Dějiny Lumtura v kostce - 3.díl

V minulém díle seriálu se vyskytla chyba! Velké díky patří pamětnici a ex-vůdkyni Monice, která si správně vzpomněla, že dívčí oddíl v Lumturu vzniknul až na jaře 1986! Ale posuňme se dál... V létě roku 1987 se Lumturáci poprvé usadili na břehu Křečovického potoka. Z tábořiště u vesničky Velběhy se pak dalších šest let nehnuli. Začali tu rozvíjet svoje stavitelské dovednosti, poprvé se zde objevují velkolepé vůdcáky, v některých letech opatřené i takovými vymoženostmi, jako bylo vězení. Ve vedení chlapeckého oddílu se střídají bratři Muchovi. V témže roce 1987 vzniká dlouhotrvající tradice hudební soutěže Jupijou, v níž se tehdy Lumturáci utkali s dalšími „tomíky“ z Protěže a Bílého Albatrosu. Ale tomíci už brzy vystoupí z illegality a stanou se z nich opravdoví skauti... Lumturáci se na to pomalu připravují utajeným skládáním skautských slibů a také nošením zelených košil s hnědozelenými šátky. A rok 1989 se blíží... (pokračování příště).

Jan Synek

Rozhovor se Slimákem, předsedou ORJ Prahy 2

Sešli jsme se jeden večer na půl hodiny v okresní klubovně v Bělehradské ulici. Pozdravili jsme se stiskem levice a dál už jsme nemeškali a dali se do řeči.

Když jsem přemýšlel nad tím, kdo náš časopis čte a kdo jsou naši čtenáři, uvědomil jsem si, že spousta z nich vůbec nemá představu o struktuře organizace Junák, kam náš oddíl Lumturo a naše středisko Maják spadá. Takže moje první otázka zní: kdyby ses měl představit nějaké světlušce nebo nějakému rodiči, co o sobě řekneš?

Jmenuji se Jan Petera, Slimák. Jsem předseda okresní rady Junáka Prahy 2, tedy okresu Prahy 2, pod který spadá i vaše středisko, potažmo celý váš oddíl. Mimo skauta jsem výchovně-vzdělávací pracovník v Zoo Praha.

Jak ses k předsedování na okresu dostal a jak dlouho to vlastně děláš?

Vyplynulo to z toho, že jsem členem okresní rady už řadu let. Začínal jsem jako výchovný zpravodaj, poté jsem byl tiskový zpravodaj a byl jsem součástí revizní komise. Jednoho dne jsem byl osloven, abych dělal Minewakanovi (tehdejšímu předsedovi ORJ, pozn. red.) zástupce, tj. místopředsedu okresu, a poté, co se Minewakan rozhodl, že už nebude pokračovat, jsem se stal předsedou a tuto pozici zastávám již druhé volební období.

Co práce předsedy okresu obnáší? Co děláš nejčastěji?

Jedná se o koordinaci činnosti středisek, které spadají do okresu. Je to hodně administrativní práce, konkrétně práce s dotacemi a granty, příprava a koordinace společných akcí a starání se o tuto okresní klubovnu.

-pokračování na další stránce-

Kolik času ti to zabere týdně?

Těžko říct, protože se jedná spíš o nárazové věci. Když se třeba připravuje nějaká akce, tak to zabere moře času. Z této funkce také vyplývá členství v krajské radě, a z členství v krajské radě vyplývají další úkoly a povinnosti, takže je to takový propojený systém. Každý měsíc se schází okresní rada, stejně jako krajská rada, a ty úkoly jsou provázané. Další povinností předsedy je také přenos informací mezi okresní a krajskou úrovní.

V listopadu se konala okresní akce pro vedoucí a rovery s názvem 2πr. Jak se ti to líbilo a jaké máš dojmy?

Akce se mi velmi líbila a potěšilo mě, že byla velká účast, ale mám pocit, že to ještě mělo svoje rezervy. Jeden z mých úkolů je prorážet informační bariéry, které tu jsou - přestože jsme tuto akci propagovali v podstatě tři čtvrtě roku dopředu, do poslední chvíle jsme se setkávali s lidmi, kteří o této akci nevěděli nebo neměli dostatek informací, a tak s účastí nepočítali, z mého pohledu však informací bylo dost. Akce se jinak velmi povedla a doufám, že až se bude konat něco dalšího, všichni o tom budou vědět a budou se na akci hlásit.

Mohl bys nastínit, co se na okrese právě děje? Chystá se něco?

Leden tradičně patří organizaci našich velkých akcí, ať už je to Seminář ekumenické lesní školy, který se koná 9 - 11. ledna, nebo Skautský ples, který nás čeká také v lednu, týden poté, 17. ledna. Leden je tedy nabitý okresními akcemi a jejich přípravou. Na okrese také připravujeme Svojsíkův závod, který se bude konat v dubnu, na který bych rád všechny pozval.

Řekl bys, že je náš okres výjimečný, protože pořádá tyto akce?

Neřekl bych, že by byl nějak výjimečný. Na druhou stranu si myslím, že protože pořádá tyto akce s dlouhou tradicí, jako je ples (20.ročník) nebo Seminář ekumenické lesní školy (25. ročník), je poměrně známý. Ke známosti našeho okresu přispívají také duchovně-vzdělávací aktivity duchovního odboru Junáka, který funguje pod naším okrese.

Stiháš sledovat, co se děje v jednotlivých střediscích a oddílech?

Snažím se o to, abych měl přehled. Část jednání okresní rady je vždy věnována

činnosti jednotlivých středisek. Snažíme se řešit i věci, které střediska aktuálně pálí - jejich problémy, nebo naopak to, co se jim povedlo. Snažíme se ze vzájemné spolupráce vytěžit pro všechny na okresu ty nejlepší nápady a zkušenosti.

Jaké máš koníčky? Čím se zabýváš ve volném čase? Pokládáš skauting za volný čas?

Skauting pokládám za volný čas i za koníček, přestože to přináší odpovědnost a povinnosti. Skautská činnost je pro mě poměrně široká - nejedná se jen o práci na okrese, ale také při přípravě celostátních akcí, práce pro své středisko, potažmo oddíl. Nesmím zapomenout ani na práci ve vzdělávacím kurzu s názvem Vlčácký Lesní Kurz - je to jeden z kurzů s velmi dlouhou tradicí; letos budeme mít 22. ročník. Jedná se o základní kurz pro výchovu vůdců vlčat a o můj velký skautský koníček. Mezi mé záliby patří i má práce, které věnuji velmi mnoho času. Také se zajímám o historii, hlavně o moderní dějiny, a také o film nebo třeba o vojenství.

Lukáš Kopřiva